

# יום א', ג' בסיון תשס"ז (20 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

**שבוע שמח ושבוע טוב!**

**'סיון'** הוא השם הבבלי לחודש. ובמקרא – 'החודש השלישי', שהוא שלישי לניסן, ראש החודשים. **מזלו** – תאומים. רמז למשה ואהרן ששניהם היו שקולים כאחד, ועל ידיהם ניתנה תורה לישראל בחודש זה. "בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים, ביום הזה באו מדבר סיני." [שמות י"ט 1] ואמרו חז"ל: "ביום הזה" – בראש חודש. שבאחד לחודש סיון חנו במדבר סיני מוכנים לקבלת התורה. "ויחן שם ישראל נגד ההר." [שם 2] 'ויחן', לשון יחיד: **כאיש אחד בלב אחד** [רש"י שם], שאין זוכים לקבלת התורה אלא אם כל ישראל הם באהבה ובאחוה ובשלום ובריעות. כשם שאין נישואין אלא ע"י שלום ואהבה, כך היא התורה 'מורשה' [אל תקרי 'מורשה' אלא 'מאורסה'].

היום, **ג' בסיון**, הוא היום הראשון של שלושת ימי ההגבלה, שהיו לפני מתן תורה בחג השבועות. בשנה הראשונה ליציאת מצרים, הגיעו בני ישראל להר סיני כאמור בראש חודש סיון – יום ראשון היה. והתורה ניתנה בשבת, שהיא **ז' בסיון**. וסדר הימים ביניהם כך היה:

**בראשון לחודש...באו מרפידים למדבר סיני** ויחנו נגד ההר. ובאותו יום לא בא אליהם שום דיבור מפני חולשת הדרך. **בשני**, אמר להם משה בדבר ה' **דברי הקדמה** לתורה שיידעו מה ה' אלוהיהם דורש מהם לכשיקבלו עליהם עול תורה. לא שמירת מצוותיה בלבד, אלא יותר מזה הרבה: **"אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה וכו'..."** ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש... [שמות י"ט 4-6] **"ויענו כל העם יחדיו ויאמרו: כל אשר דבר ה' נעשה..."** [שם, 8]

**בשלישי** לחודש (היום), אמר להם מצוות ההגבלה. סימני גבול קבע להם סביב ההר, לאמור: עד פה תבואו ואל תקרבו אל ההר מעבר לתחום זה... לכן, בשלושת הימים האחרונים שלקראת חג השבועות [ג', ד' ו-ה' בסיון] נוהגים כבר להפסיק מנהגי אבלות של ימי הספירה, מסתפרים בהם ועושים שמחת נישואין. בשלושת ימי ההגבלה אלה, משתדל אדם להגביל עצמו מדיבור אסור ומשיחה בטלה וירבה בלימוד תורה.

**ביום הרביעי** לסיון, אמר משה רבינו לבני ישראל במדבר על מצוות קדושה ופרישה מן האשה, ואחר יטהרו גופם ובגדיהם. והנה דבר ה' היה אל משה: **"...וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם. והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי יירד ה' לעיני כל העם על הר סיני."** [שמות י"ט 10-11] לפי זה, היתה התורה צריכה להינתן להם בששי לסיון, שהוא ששי בשבת (יום ו'). אבל משה הוסיף מדעתו עוד יום אחד לקדושה ולפרישה, ויאמר אל העם, **"היו נכונים"**

**"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה."** [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת

**בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

## יום א', ג' בסיון תשס"ז (20 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.  
אבא קובנר, 1978

לשלוש ימים" [שם 15] – דהיינו, 3 ימים של הכנה וברביעי "ירד ה'.." והסכים  
הקב"ה עמו ולא ירדה שכינה על ההר עד יום השבת, שהוא היה (באותה שנה) שביעי  
בסיון, לאחר שלושת ימי פרישה ועוד יום אחד של הגבלה שקדמה לפרישה.  
נמצא, איפא, שמפי הגבורה (הקב"ה), נאמרו שלושת ימי הגבלה ופרישה, ונעשו ארבעה. יום  
מתן תורה שעמד להיות בששי בסיון לא היה אלא בשביעי בסיון. ואולם, לדורות נקבע החג  
של מתן תורה לששי בסיון כל שנה, כדבר ה' שהיה למשה בתחילה א' כלומר, שלושה ימי  
הגבלה ופרישה, ולא ארבעה.

[ספר התודעה]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל